

[Pernille Sams]

som så skal falde mindst lige så meget. Det er det, hr. Jes Lunde taler imod her. Jeg kan ikke forstå, hvorfor det ikke også virker på SF som sund logik, at sådan skal det være. Lægger SF op til en stor omfordeling i den kommende skattereform, eller er man helt uenig i princippet om, at en skattereform skal medføre skattelettelser både for ejere og lejere?

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Hr. Jes Lunde har ret i, at der er forskel på boligejere, men man skal huske på, at det er alle boligejere, der har betalt skattestigningerne, både dem, der kunne, og dem, der ikke kunne. I Fremskridtspartiet mener vi, at det er de stigninger, det er det merprovenu, det er de for mange penge, man har hentet hos boligejerne, man nu skal give tilbage til boligejerne.

Jeg har ikke så svært ved at forstå, at hr. Jes Lunde synes, det er en god idé at opsuge så mange penge som muligt fra befolkningen og derefter lave en social nødhjælpkasse og smide nogle goder ud til de værst stillede. Det er vel ren socialistisk planøkonomisk politik, og den opfattelse deler Fremskridtspartiet simpelt hen ikke. Og det, regeringens dagsordensforslag går ud på, er en sådan rendyrket planøkonomisk politik: Når man har gjort alle lige fattige, tager man nogle lunser og smider på bordet til dem, der ellers ikke vil kunne overleve.

Vi mener, at folk skal kunne klare sig for de penge, de selv tjener, og at man skal lade være med at inddrive penge i en særlig gruppe, som man har gjort det hos boligejerne. Derfor er der nogle af pengene, der skal tilbage til boligejerne. Og når man gør det over en 5-årig periode, sådan som Fremskridtspartiet har foreslået – det kan såmænd også være mere, hvis det er det, der er politisk flertal for – sker det også på en samfundsøkonomisk forsvarlig måde.

Jeg vil blot nævne til sidst, at de sidste fem nødhjælpsspakker vel har kostet 1 mia. kr. stykket; det giver 5 mia. kr. Tager man dertil det provenu, som bare den 19. alm. vurdering har givet, så har man fået ekstra penge i statskassen med et provenu, som ville kunne afskaffe lejeværdien her og nu.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Hr. Jes Lunde for en kort bemærkning, og

derefter slutter de korte bemærkninger i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg synes ærlig talt, fru Kirsten Jacobsen kommer lige lovlig højt op. Hr. Jørgen Estrups provokation i morges illustrerede jo meget tydeligt, at staten ikke tjener penge på boligejerne. Staten sætter penge til, fordi værdien af rentefradragsretten i indkomstskattesystemet samlet set er betydelig større end både lejeværdi og ejendomsskat og alt, hvad vi kan finde på. Sådan er det bare, og det kan man ikke lave om på fra den ene dag til den anden; det var hr. Jørgen Estrup også enig i. Selvfølgelig kan man ikke det, for så vælter boligmarkedet. Men det er vigtigt alligevel at holde fast i den historiske kendsgerning, inden fru Kirsten Jacobsen kommer alt for højt op over alle de penge, der er taget fra boligejerne, og som de nu skal have tilbage.

Må jeg så sige til fru Kirsten Jacobsen, at det hverken handler om planøkonomi eller socialhjælp eller noget som helst andet. Men det handler om, at hvis man udsteder løfter om skattelettelser til alle boligejere – dem er der 1,3 millioner af – hvis man giver skattelettelser til alle dem, så er det ufattelig dyrt for samfundet, og så koster det så meget, at andre kommer til at betale for det før eller siden. Det er sådan set bare det, vi i al fredsommelighed siger.

Derfor er det klogere, at vi, når vi laver en skattereform, målretter vores indsats, ser på, hvem der har behov for en skattelettelser, og giver dem skattelettelsen. Dem med de laveste indkomster, dem med de højest forgældede huse, dem, der sidder i en vanskelig økonomisk situation, det er da dem, der er grund til at gøre noget for. Der er da ikke grund til at gøre noget for hr. Baadsgaard, som sidder i et gældfrit hus. Der er da ingen grund til at give ham en skattelettelse på 8.000 kr. Han frabad sig den jo i øvrigt direkte heroppefra, og det synes jeg er godt, for han har ikke behovet.

De mennesker, der ikke har behovet, er der jo ikke nogen grund til at give skattelettelserne. Hvis man gør det, bliver der et hul i statskassen, eller også kommer man til at opkræve pengene hos en masse andre mennesker, som ikke nødvendigvis har råd til at finansiere hr. Baadsgaard.